ПРЕПОРЪКИ

ПРЕПОРЪКА (ЕС) 2020/1551 НА СЪВЕТА

от 22 октомври 2020 година

за изменение на Препоръка (ЕС) 2020/912 относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, букви б) и д) и член 292, първо и второ изречение от него,

като има предвид, че:

(1) На 30 юни 2020 г. Съветът прие препоръка относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение ([1]) („препоръката на Съвета“). На 16 юли 2020 г. Съветът прие Препоръка (ЕС) 2020/1052 от 16 юли 2020 г. за изменение на Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение ([2]). На 30 юли 2020 г. Съветът прие Препоръка (ЕС) 2020/1144 от 30 юли 2020 г. за изменение на Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение ([3]).

На 7 август 2020 г. Съветът прие Препоръка (ЕС) 2020/1186 от 7 август 2020 г. за изменение на Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение ([4]).

(2) Препоръката на Съвета предвижда, че считано от 1 юли 2020 г., държавите членки следва по координиран начин постепенно да премахнат временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС по отношение на лицата, пребиваващи в третите държави, изброени в приложение I към препоръката на Съвета. На всеки две седмици списъкът на третите държави, посочени в приложение I, следва да се преразглежда и при необходимост може да се актуализира от Съвета след тесни консултации с Комисията и съответните агенции и служби на ЕС вследствие на цялостна оценка въз основа на методиката, критериите и информацията, посочени в препоръката на Съвета.

(3) Впоследствие в рамките на Съвета се проведоха обсъждания, в тесни консултации с Комисията и съответните агенции и служби на ЕС, относно преразглеждането на списъка на третите държави, поместен в приложение I към препоръката на Съвета, и при прилагане на критериите и методиката, определени в препоръката на Съвета. В резултат от тези обсъждания списъкът на третите държави, поместен в приложение I, следва да бъде изменен. По-специално Канада, Грузия и Тунис следва да бъдат заличени от списъка, а Сингапур да бъде добавен. Следва също да се поясни, че при потвърждение за реципрочност пътуванията следва да са възможни със специалните административни райони Хонконг и Макао.

(4) Граничният контрол е от интерес не само за държавата членка, на чиято външна граница се извършва, но и за всички държави членки, премахнали вътрешния граничен контрол. Поради това държавите членки следва да гарантират, че мерките, които се предприемат по външните граници, са координирани, за да се осигури безпроблемното функциониране на Шенгенското пространство. За тази цел, считано от 22 октомври 2020 г., държавите членки следва да продължат да премахват по координиран начин временното ограничение на неналожителните пътувания към ЕС по отношение на лицата, пребиваващи в третите държави, изброени в приложение I към препоръката на Съвета, изменена с настоящата препоръка.

(5) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящата препоръка и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане. Доколкото тази препоръка представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящата препоръка Дания взема решение, в съответствие с член 4 от посочения протокол, дали да я приложи.

([1]) ОВ L 208 I, 1.7.2020 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 230, 17.7.2020 г., стр. 26.
([3]) ОВ L 248, 31.7.2020 г., стр. 26.
([4]) ОВ L 261, 11.8.2020 г., стр. 83.

(6) Настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва, в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета ([5]); Следователно Ирландия не участва в нейното приемане и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.

(7) По отношение на Исландия и Норвегия настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ([6]).

(8) По отношение на Швейцария настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО ([7]), във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета ([8]).

(9) По отношение на Лихтенщайн настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО ([9]), във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета ([10]).

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета, изменена с Препоръка (ЕС) 2020/1052, с Препоръка (ЕС) 2020/1144 и с Препоръка (ЕС) 2020/1186, относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение се изменя, както следва:

(1) Първа алинея на точка 1 от препоръката на Съвета се заменя със следното:

„1. Считано от 22 октомври 2020 г. държавите членки следва по координиран начин постепенно да премахнат временното ограничение на неналожителните пътувания към ЕС по отношение на лицата, пребиваващи в третите държави, изброени в приложение I“.

(2) Приложение I към препоръката се заменя със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

Трети държави и специални административни райони, пребиваващите в които лица следва да не бъдат засегнати от временното ограничение на неналожителните пътувания към ЕС по външните граници:

I. ДЪРЖАВИ

1. АВСТРАЛИЯ

2. ЯПОНИЯ

3. НОВА ЗЕЛАНДИЯ

([5]) Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

([6]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

([7]) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

([8]) Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

([9]) ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

([10]) Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

4. РУАНДА
5. СИНГАПУР
6. ЮЖНА КОРЕЯ
7. ТАЙЛАНД
8. УРУГВАЙ
9. КИТАЙ (*)

II. СПЕЦИАЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ РАЙОНИ НА КИТАЙСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

1. Специален административен район Хонконг (*)
2. Специален административен район Макао“ (*).

(*) при условие че има потвърждение за реципрочност

Съставено в Брюксел на 22 октомври 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH